

Hyldestsaga til Vedbækvikingerne januar 2020

En iskold dag i januar
en viking gik i land.
Vedbækstammens barske far
erobred' Vedbæk Strand.

Det var i nitten syvtifem,
han fulgte Ægirs bud.
Som første høvding stod han frem
og priste havets gud.

Skjoldunger myldred' frem på jord,
tændt af vikinggnisten.
Vedbækstammen blev snart stor,
og så kom ventelisten.

Alle ville være med
i hav ved hanegal.
På listen blev de skrevet ned,
øverst dem fra Rudersdal.

Det var barskt de første år,
ingen ly for frost og vind.
Stammen havde usle kår,
det hærded' rigtigt vikingsind.

Så fik de da en første vrå,
af groft tilhugget tømmer.
Tæt på vandet det dog lå,
for viking det sig sømmer.

Tiden gik og Vedbækstammen
blev rigtig, rigtig mange.
Og selvom de ku' rykke sammen,
blev forhold'ne for trange.

En villa smuk ved kysten lå,
se det ka' blive stort.
Kommunen sagde: "Den må I få",
og som sagt så gjort.

Sauna, valhal, meget mer,
luksus, vilde fester.
Og en dag, måske det sker,
vi kommer med som gæster.

Vi har stor tålmodighed,
og er fyldt med håb.
Og indtil da vi glædes ved,
at komme her til dåb.

Her er jo mad i overflod,
og mjød og meget andet.
Og maden er da ganske god,
og mjøden ikke vandet.

Og dåben var i sandhed flot,
et prægtigt vinterskue.
Og Vedbækstammens Vikingslot
lå smukt bag bålets lue.

Luren gjalded' lissom præsten
over både land og hav.
Budskab båret vidt af blæsten:
"Dåb i Vedbæk Vikinglaug".

Skjoldunger fulgte Ægirs bud,
i havet rask de sprang.
Genfødt nu med gåsehud,
de taget blev med tang.

Og efter dåbens kulderus,
belønnes nu de ska'.
I Asgaard venter saunagus,
med knivspids paprika.

Solhvervsøsters ska' de ha',
og kun de allerbedste.
Højt humør, balfaldera,
vi forstår at feste.

Jo, det er gået rigtig pænt
for Vedbæk Viking'laug.
Og nu er det jo helt mondænt
med dyp i iskoldt hav.

Ædle høvding, stammefrænder,
vi jer alle hylde vil.
Derfor jeres Skodsborgvenner
hilser med hurra og hil.